

трѣбва да извикамъ прѣдъ насъ хилядитѣ родове, произлѣзли отъ този първоначаленъ родителъ Адамъ и отъ тази първоначална майка на поколѣнията Ева, и тогава да видимъ, кой какво е допринесълъ за човѣчеството. Казвате нѣкому: ти си виноватъ. Не, азъ не съмъ виноватъ. Ако разгледате моята вина, ще видите, че тя е много малка; трѣбва да я турите подъ микроскопъ и така да я търсите. Въпросътъ не се разрешава тъй лесно. И Богъ, Който разбира този законъ, ще сѣди праведно. Ние казваме: всички хора сега колективно сѣдятъ. И наистина, колективно трѣбва да се сѣди, а не индивидуално. Ако трѣбва да има сѣдба, цѣлъ народъ трѣбва да се сѣди: ако трѣбва да има сѣдба, цѣлото човѣчество трѣбва да се сѣди! При това, дажбитѣ трѣбва да се разхвърлятъ на всѣки едного, та кому по колкото се падне. На мене колко ще ми се падне? — Много малко. На втори, на трети — сѣщо.

И тъй, азъ казвамъ: сѣмето, което паднало на добрата земя, е разумното слово. Най-първо нека се роди въ насъ едно силно желание да познаемъ Истината. Чрѣзъ тази Истина да познаемъ Бога, но не тъй, както Го познаха поканенитѣ богове въ двореца на Брама, които отидоха да добииятъ нѣщо, но когато видѣха, че дѣщерята на Брама дойде и го целуна, тѣ паднаха на очигъ си отъ страхъ и излѣзоха вънъ. Не сме ние които създаваме този мѣродавенъ моралъ за свѣта. Въ новия моралъ трѣбва да има по-голѣма дълбочина и по-голѣма широчина. Защо, обаче, тия богове изпадаха на лицето си и оставаха недоволни? Тия богове не подозираха, че младата мома е дѣщеря на